

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitvlvm I. Ut nullus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

ibent, & ideo per particularem consuetudinem, aut statutum immutari non possunt, ut contra naturam fundationis, & cum diminutione divini cultus, etiam absentibus proveniant; talis enim consuetudo hic probatur, & in Trident. cit. c. 12.

6 Quarta Exceptio, quod Papa ex causa iusta privilegium dare posse, ut absentes legitimè unà cum fructibus eriam distributiones percipient: nisi tamen id in concessione exprimatur, non debet censeri comprehensum, tum quia nomine fructuum beneficij non veniunt distributiones quotidiane, si ea sint distinctæ à fructibus præbendæ; tum quia talis concessio in absentia lucrandi distributiones, insolita est, seu non facilè à Sede Apostolica concedi solita, sicuti hic notat Andreas V. adfuerint, Ancharan. n. 3.

7 Notandum secundò. Capitulares circa fructus præbendarum, & distributiones laucrandas statutum rationabile, & sacris Canonibus non repugnans, propter Ecclesiæ utilitatem, ex majoris partis consensu, condere possunt. Ita sumitur ex hoc cap. & nota Gl. V. ordinationem Ancharan. not. 5. Videri etiam potest Gl. in c. 2. V. statutum, de verborum significazione in 6 ubi ait, licet Capitulum sine Episcopo statuta condere nequeat, quæ tangunt generalem statutum Ecclesiæ, aut Episcopum, vel jura ejus, si tamen statuant super id, quæ non tangunt

Episcopum, vel jura ejus, sed sua propria negotia, videlicet circa distributionum obventiones, modum, aut tempus convocandi, vel comparandi in capitulo, valere capituli statutum fine Episcopo, prout etiam docui lib. I. tit. 4. c. 7. n. 10.

Hoc adde. Honestius, & Juri communis magis congruum esse, ut pro omnibus horis unà cum officio Missæ, distributionum partitio fiat, & ita omnino faciendum, si distributiones de novo constituantur, secundum mentem Trident. suff. 21. c. 3. de reformatione. & videre licet apud Garziam p. 3. c. 2. n. 407. Interim valer consuetudo quarundam Ecclesiarum, quæ distributiones ordinant per certas horas, & Missæ officium, sicuti ex communi tradit Navar. consil. 9. hoc tit.

Notandum tertio. Distributiones, quæ dantur in anniversarijs defunctorum, & qui parantur distributionibus quotidianis, ut præsentibus tantum obveniant, quare Domin. & Francus in fine hujus cap. ajunt, præcente constitutione damnari consuetudinem, aut statutum, siquod sit in aliqua Ecclesia, ut Canonicci, aliquique Clerici, qui funeri non interfluit, æquè, ac alijs præsentes, cereos accipiant: si tamen infirmitate, vel ob Ecclesia negotia impediti sint, tunc nihil obstat eos cereos vel similes obventiones accipere, ut ex supra dictis patet.

TITULUS V. DE PRÆBENDIS ET DIGNITATIBUS.

Cum Clerici in titulis Ecclesiastum, quibus incorporati sunt, residere, & officium præstante teneantur, æquum & necessarium est, ut ipsis Præbenda obveniant, & quibusdam eorum Dignitates, videlicet ijs, qui alijs præsunt, aut majora in Ecclesijs

officia administrant juxta Juris regulam 55. in 6. qui sentit onus, sentire debet commodum, & contra,

CAPITVLUM I.

Ut nullus.

PARAPHRASIS.
Nemo, sive ex Clero, sive ex populo bona Eccle-

Ecclesiastica consanguinitatis jure sibi vindicare, aut postulare debet.

SUMMARIUM.

- i. In bonis, seu juribus Præbenda Ecclesiastica, non succeditur jure consanguinitatis.
- ii. Nam successionem, sive vi consanguinitatis, sive vi ultima voluntatis, ad eam detestantur SS. Canones, ut quid speciem talis successionis habet, horreant.

Notandum. In bonis, seu juribus præbenda Ecclesiastica non succeditur jure consanguinitatis. Ratio est, quia bona Ecclesiastica sunt Deo oblata à fidelibus pro viatu, & sustentatione ministrorum Ecclesiæ secundum dispositionem, & ordinationem Prælatorum Ecclesiæ. Ex quo sequitur primò, quod Clerici jus præbenda non à defuncto per successionem, sed ab Ecclesiæ, seu Prælato Ecclesiæ, per canoniam collationem, seu institutionem habeant. Secundò, quod Clerico jus præbenda conferri non possit ultra tempus vitæ sua, quia beneficium dari debet proper officium seu ministerium Ecclesiæ, tale autem officium extinguitur per mortem. Tertiò, licet jus præbenda pertineat ad beneficiarium, quasi usufructuarium, principaliter tamen & radicaliter pertinet ad Ecclesiæ, ad quam etiam remoto beneficiario, præbenda devolvitur c. relatum 12. de testamentis.

Addendum. Quod SS. Canones ad eam probant in beneficiis Ecclesiasticis, tum consanguinitatis, tum ultimæ voluntatis successionem, ut etiam ab omni eo, quod vel speciem ac similitudinem talis successionis præferre possit, abhorreant: quam obtem caverunt, ne filius etiam legitimè natus in eodem beneficio patri immediate substituatur c. veniens s. c. ex transmissa 7. de filijs presbyterorum. Et ne pauciun, vel premillio aliqui fieri possit de succendo alteri in beneficio post mortem ejus c. 2. de concessione præbenda. Ne-

que possit alicui conferri beneficium ea conditione, ut post ipsius mortem succedat alius v. g. consanguineus c. accepimus. sed de partis. Item quod vivente Prælato, aliòve beneficiario non possit de successore eligendo tractatus fieri, licet vita ejus desperata sit. c. bona 36. de electione & c. nullius 7. distinct. 79. Et quod neque Papa, nem dum alius Prælatus, aut beneficiarius, successorem sibi deligere possit, uti ex communī docet Abb. in cit. cap. accepimus n.

2. Soler tamen quandoque Pontifex Episcopo, vel simili Prælato, Coadjutorem dare,

cum succedendi potestate c. petisti 17. causa

7. q. 1. sed alteri inferiori Prælato, aut capitulo concessionem non est, ut coadjutorem alicui datur, cum succedendi potestate, cùm sit regula canonica universalis, quod beneficia, aut Prælatura, antequam vacent, seclusâ plenitudine potestatis papalis conferri, aut promitti non debent cit. c. 2. de concessione præbenda.

CAPITULUM II.

Non liceat.

PARAPHRASIS.

Episcopus nullum Clericum ordinare potest, nisi ei alimenta, & sustentationem vita provideat.

Notandum. Non licet Episcopo Clericum ordinare sine titulo sustentationis. Quod spectato jure noviore intelligi debet de ordinatione in sacris, sicuti infra habetur in c. 4. & c. cum secundum 16. hoc tit. Olim vero neque minores Ordines alicui conferabant sine titulo, juxta c. 1. juncta Gl. V. neminem distinct. 70. & docet Gl. bic. Suarez de censuris distinct. 31. s. I. n. 31.

CAPITULUM III.

Ratio.

PARAPHRASIS.

Gregorius I. intellexit, Episcopum Mefennatem pro construendo castro publico